

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Cur homines quidam nascantur & fiant gibbosi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

canis venatici speciem habebat; erat enim molossico rictu, & auribus, braccorum (vt vocant) more, flaccis ac dependulis. Erubuit partu mater; obstupuerunt, quæ aderant, nobiles matronæ; in tota domo trepidatum est. Consilium fuit, vt monstrum terra obrutum illico tegeretur, antè, quàm maritus domum rediret. Quod factum est. At herus domum reuersus primum habuit, vt quæreret, quid, se foris venante, vxor domi cepisset; aut peperisset? Tacuerunt omnes, & silentio rem dissimulare voluerunt. Suspectum fuit hoc silentium homini; & vt erat militaris, gladio è vagina educto, iubet sibi recentem partum ostendi, vel se aliud renuentibus ostensurum minatur. Metu exterrita vxor mandat vt monstrosa proles refodiatur. Quod tam triste spectaculum vbi est in medium allatum, ita iam ipso diuini honoris zelo animatior mulier coniugem suum est affata. *Videsne etiam coram oculis tuis, o marite, quàm manifesto prodigio omnipotens iudex, insanam in te venandi libidinem vindicari? qui, vt leporem posses capere, aut ceruo insidiari, nullo honore dies sacros, nulla reuerentia res ipsas sacras, nec adeò ipsum sacrosanctum Christi corpus affecisti. In nunc, & post iterum, neglecto templisq; debito cultu, feras sectare; i, cum canibus tempus consume, quod Deo debetur; accipies fructum venationis, pro filijs, canes.* His verbis, ac præcipue monstri tam deformis aspectu ita tactus est Nobilis, vt non solùm negligentiam suam lachrymis ac seriâ pænitentâ diluerit; verùm etiam imposterum præcipuis curis templa frequentârit. Deplorent suum Acteonem Poetæ à vertagis laceratum; hoc humano cane nullus vnquam alius canis aut iustiùs, aut salubriùs dominum momordit.

CAPVT LIV.

Qui, & cur, reliquis corporis membris, aut etiam toto corpore monstri prodierint in lucem?

S At punitur, qui capite luit, quod peccauit: quia tamen etiam reliqua humani corporis membra sæpe sunt scelerum instrumenta, seruiuntque iniquitati.

Ccccc 3

idcirco

idcirco monstrositas per reliquum quoque sese corpus diffundit. Ut enim taceam Antoninum Pium Imp. qui forma conspicuus, & statura decorus, ac longus fuit, tamen senectute incuruatus, tiliaticijs tabulis circum pectus positis fasciabatur, ut rectus incederet, & naturam corrigeret fatiscentem; certe non sine diuina vindicta quosdam, impositis in humeros molibus, Atlantes fieri testatus est Leo Byzantius, cui Passades gibberus valetudinem oculorum obiecerat; respondit enim illi: *Humanum vitium infligis mihi, qui dorso portas Nemesis.* Quare, si qui tales sunt, vel suo, vel parentum merito, vix natos infantes nimis superbè amantium, tribuere debent, si id illis euenit, quod Saxo & Cranzius memorant accidisse Ingoni Haraldii Hybernensis, Noruegiorum regis filio, omnibus honestatis numeris instructissimo, qui infantia suæ tempore, per incuriam nutricis fortè sinu delapsus, con fracto dorso, gibbū contraxit. Puniuntur sæpe in filijs parentes. Quanquam hæc etiam pœna esse potest ipsorum qui patiuntur. Vnde per imprecantis modum prædicitur illis verbis: *Obscurentur oculi eorum, ne videant, & dorsum eorum semper incurua.* Quod vitium, ut à casu, ita potest & à natura prouenire errante, at errante vel ob parentum peccata, vel ad patientiæ & demissionis occasionem, vel ut plectantur, qui curuantur; iuxta illud: *Posuisti tribulationes in dorso nostro.* Hoc est, dorso Nemesis portare. Alia crux, aliud onus alijs, his sarcina hæc imponitur; quam etiam plerique senes coguntur gestare annis & morbis grauati, ut deorsum pressis oculis sepulchrum sibi quærant: ob quam causam & *silicernia* vocantur. Est igitur illis gibbus, velut cippus ac monumentum tumuli eos expectantis. Ita enim paulò post, non tergo tantùm cumulato, sed saxo sepulchrali prementur; quo ut libentiùs eant, cum onere eunt. Onerati omnes, si sentiant onus, magis libentiùsq; properant ad quietem. Plectitur & vestium peregrinus luxus sua monstrositate; & sæpe exprimit errans natura, quod malè affectauit tumens superbia. Quid enim aliud sibi vult, circa Annum 1535 Bremaopyrgi in vrbe Marchiæ infans, qui teste Fincelio, ita natus est in corpore circumflua & laxa cute, immo mole car-

Plutarch. de
Vtil. ex inim.
qui tamen
lib. 2. Quæst.
con. de filio
Passadis hoc
tradit.
Saxo lib. 14.
Cranz. lib. 5.
Noruegiæ
cap. 9.

Psalm. 68. 24.

Psalm. 65. 12.

H.
Conrad. Ly-
sothen.
Anno 1535.